

meget beskeden og under Hensyn til, at en gammel Ret, som Provsterne har haft, til at naa det bedst lønede Embede i deres Provsti, ikke længer tilhører dem. Jeg kunde henvise til, at naar en Førstelærer paa Landet faar et Lederhonorar eller Ledertillæg, fordi han overtager Skolens Ledelse, regnes dette Ledertillæg med til hans pensionsgivende Løn. Det er netop et saadant Ledertillæg, den Præst faar, som overtager det administrative Arbejde, som tilfalder Provsten. Det har derfor kun glædet mig, at de ærede Medlemmer, Hr. Kammersgaard og Hr. Povlsen ganske som de konservative Medlemmer har fundet, at der er Rimelighed deri. Naar det faldt bort, hang det vel sammen med, at det ikke var muligt at samle det Flertal for det, som kunde gennemføre Sagen. Men jeg kan ikke for mit Vedkommende undgaa stadig at gøre opmærksom paa, at dette er baade rimeligt og retfærdigt, og det skulde glæde mig, om det kunde vinde Flertal for sig, naar Sagen kommer til Afstemning.

Til det ærede Medlem Hr. Povlsen vil jeg sige, at det er rigtigt nok, at der er et vanskeligt Punkt med Hensyn til de nuværende Præster i 2den Lønningsklasse, dersom Flertallets Ændringsforslag gennemføres. Han spurgte mig, hvordan jeg mener, at de 2den Klasses Præster, som af Hensyn til deres Tjenestealder ikke kan oppebære 2den Klasses Løn, men foreløbig lønnes med 3die Klasses Løn i Henhold til § 5, vil blive stillet, hvis dette Forslag om Indretningen af en Fællesklasse gennemføres. Jeg maa tilstaa, at det for mig oprindeligt havde været den naturligeste Tanke, at de maatte forblive — hvorfor der maaske maatte være en udtrykkelig Bestemmelse derom, der kunde indføres ved 3die Behandling — paa den Lensats, paa hvilken de var, og altsaa lønnes efter det nuværende 3die Klasses System, indtil de efter 8 Aars Tjeneste overtager deres 2den Klasses Løn. Men jeg føjer til, at der er en endnu større Vanskelighed derved — hvis dette Forslag gennemføres —, at en hel Del Præster i 2den Lønningsklasse i en vis Mellemaalder vil kunne staa sig ved at gaa over i Fællesklassen. Det har ogsaa været mit Ønske, at de kunde faa Ret dertil. Hvis Lovforslaget gennemføres, og Loven bliver staaende længe nok, vil den successive Overgang af de nuværende 2den Klasses Embeder til Fællesklassen blive sat i Værk. Det vil vistnok blive nødvendigt, dersom man i Virkeligheden ikke ønsker at give dem den Fordel, de kunde faa, at tage en eller anden Forsigtighedsforanstaltning

inden tredie Behandling med Hensyn til at lade dem forblive i den Lønningsklasse og med det Oprykningsforhold, som de for Øjeblikket er i; thi for Øjeblikket er Forholdet praktisk talt dette, at der er en Del Præster i 2den Lønningsklasse, som vilde beklage, at de ikke var kommet i den nye Fællesklasse, hvor de i en vis Periode af deres Embedstid kunde være vel tjente med at være, lønningsmæssigt set.

Men det er i det hele taget, naar vi rører ved denne Fællesklasse, for mig en Hovedsag, at der gøres et Skridt frem imod dette, at man kommer bort fra Klassesystemet. Det har ogsaa vakt det ærede Medlem Hr. Povlsens Bifald, at man gjorde et Forsøg derpaa; for det er atter en meget afgørende kvalitativ Forskel mellem Præsterne og andre Tjenestemænd, at Præsternes Kaldelsesform er, som den er, og tilsyneladende beror paa saa mange Tilfældigheder, over hvilke Præsten ikke raader selv.

Naar det ærede Medlem Hr. Povlsen mente, at Bestemmelsen om et Huslejetilskud for Præster uden Embedsbolig kunde blive faretruende i finansiel Henseende, maa jeg dertil svare, at det beror jo dog i høj Grad paa, hvordan den praktiseres. Det vil nu allerførst være nødvendigt, naar man vil fremhæve de økonomiske Følger deraf, at man læser Bestemmelsen, saaledes som den er aflattet. Og jeg gør opmærksom paa, at den er affattet saaledes, at Kirkeministeren *kan* yde et saadant Boligtilskud, og at Ministeriet *kan* gøre dette for et Aar ad Gangen, og at Ministeriet *kan* gøre dette, naar det lokale Menighedsraad vil indstille noget derom, og at man med Hensyn til den københavnske tilsvarende Bestemmelse udtrykkelig har indføjet disse Ord: „naar særlige Forhold taler derfor“. Jeg mener for mit Vedkommende ikke, at den Bestemmelse skulde praktiseres for alle de mange boligløse Præsters Vedkommende i København. Jeg mener, at de særlige Forhold skal tages i Betragtning, og jeg mener, at der f. Eks. i Bestemmelsen om, at det skal ske for et Aar ad Gangen, kunde ligge noget om, at man skulde vide, under hvilke Husleje forhold Præsten sad. Det kan godt ændre sig; man tænke sig det Tilfælde, at en nyankommen Præst i en Provinsby maa tage den Lejlighed, der i Øjeblikket tilbyder sig, og derfor faar ydet et Boligtilskud, men naar han har været der et Aars Tid og er blevet i Stand til at skaffe sig en billigere Bolig, saa kunde Tilskuddet nedsættes eller eventuelt helt bortfalde.